

ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἐπισκόπων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'

Τι ὑμᾶς καλέσωμεν

Τι σε νῦν Μαρτίνε προσφθέγξωμαι; Ὁρθοδόξων διδασκῶν, καθηγητὴν πανευκλεή, κορυφαῖον ἱερόν, δογμάτων θείων ἀψευδῶς, τοῦ ψεύδους, ἀληθέστατον κατήγορον, τοῦ λόγου, γενναιοτάτον συνήγορον, Ἱεουργὸν ἱερώτατον, θαυματουργὸν τιμιώτατον, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τι σε νῦν Μαρτίνε καλέσωμεν, ποταμὸν πνευματικῶν, ναμάτων ἔμπλεων ἀεὶ, καταρδεύοντα ψυχὰς, πρὸς εὐκαρπίαν νοητὴν, λυχνίαν, εὐσεβείας φῶς ἐκλάμπουσαν, σταλάζον, ὄρος θείαν ἀγαλλίασιν, θείων λογίων ἐκφάντορα, πάσης αἰρέσεως ἔλεγχον, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τι σε νῦν Μαρτίνε προσεῖπωμεν, τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθοῦς, Ἱεουργὸν πανευσεβή, μεσιτεύοντα Θεῷ, καὶ πλάσματι θεοπρεπῶς, κρατήρα, πόμα θείον ἀναβλύζοντα, φωστήρα, ζωῆς λόγον ὡς ἐπέχοντα, Δύσεως μὲν ἐξορμώμενον, Ἀνατολῇ δὲ φαινόμενον, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τι τῶν σῶν καλῶν θαυμαστότερον, θεραπεύεις πάντας Κόρη, καὶ λυτροῦσαι τῶν παθῶν, ἀπελαύνεις πολεμίων, τὰς ἀθέσμους προσβολάς, κινδύνων, ἀπαλλάττεις τοὺς τιμώντάς σε, καὶ θλίψεις καταπαύεις Θεονύμφευτε, Χαρὰς Παρθένε τῆς κρείττονος, πρόξενος γίνου τοῖς δούλοις σου, πρεσβεύουσα, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τι τὸ φοβερὸν τοῦτο θέαμα; ἡ Παρθένος ἀνεβόα, τῷ Κυρίῳ μητρικῶς, αἱ ὠδίνες ἄς οὐκ ἔγνω, ἐντῷ τίκτειν σὲ Υἱέ, δριμεῖαι, καθικνοῦνται τῇ καρδίᾳ μου, οὐ φέρω, τῷ Σταυρῷ σὲ προσηλούμενον, ὁρᾶν ὃ φῶς τῶν ὀμμάτων μου, Σπεῦσον λοιπὸν ἐξανάστηθι, καὶ δόξασον, τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πόνους ἐπαινεῖν Μαρτίνου κλέος μέγα.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἡ κεκομμένη, τὴν ἄτομον ἔτεμε, καὶ εἶδεν ἥλιος γῆν, ἣν οὐκ ἐθέασατο, ἀλάστορα ἐχθρὸν τὸ ὕδωρ κατεπόντισε, καὶ ἄβατον διῆλθεν Ἰσραὴλ, ὠδὴ δὲ ἀνεμέλπετο, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Πόνους μυρίους, Μαρτίνε ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ νῦν ἐξεδήμησας, πρὸς ἄπονον ζωὴν, καλῶς ἀγωνισάμενος, διό μου τῆς ψυχῆς τὰς χαλεπάς, ὀδύνας ἐπικούφισον, ὅπως ἀνυμνήσω σε, εὐχαίς σου φωτιζόμενος.

Ουσίας δύο, και δύο θελήματα, και ενεργείας διπλᾶς, φέροντα Μακάριε, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, Τριάδος ἔδογματίσας, Χριστὸν τὸν ὑπερούσιον Θεόν, καὶ τοὺς μὴ οὕτω σέβοντας, πάντας ἀπεκήρυξας, Μαρτίνε Ἰερώτατε.

Νενοσηκότας, ἀλόγως τοὺς ἄφρονας, καὶ ἐπὶ μόνου Χριστοῦ, ἐν φρονοῦντας θέλημα, φρονήσει ἀληθεῖ, καὶ πίστει σεμννόμενος, διήλεγξας Μαρτίνε προφανῶς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Ὁ κατὰ φύσιν, τὴν θεϊαν ἀόρατος, ὠράθη βρέφος ἐκ σοῦ, ἄνθρωπος γενόμενος, διπλᾶς ὡς ἀληθῶς, θελήσεις ενεργείας τε, προφαίνων ὑποστάσει ἐν μιά, ᾧ πρέσβευε Πανάμωμε, πάντας ἡμᾶς σώζεσθαι τοὺς πόθω σὲ γεραίροντας.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένοις».

Ἐκκλησίας ἀνάπλεως πανόλβιε, θείου ζήλου συνήθροισας, Ἰεράν Μαρτίνε σύνοδον, καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐκύρωσας δόγμα.

Συνόδου ἐν μέσῳ ἀπεκήρυξας, Πύρρον, Σέργιον, Ὅσιε, τὸν Θεόδωρον καὶ Κύρόν τε, καὶ τοὺς σὺν ἐκεῖνοις Ὁμοίως ληρωδοῦντας.

Ἐκ Ῥώμης βιαίως ἐλαυνόμενος, περιήρχου ὡς ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας πέμπων Ὅσιε, τὰς τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ φωτίζων πάντας.

Θεοτοκίον

Πατὴρ τὸν ὁμότιμον καὶ σύνθρονον, ὑπὲρ λόγον ἐγέννησας, ενεργείας δύο φέροντα, καὶ δύο τὰς θελήσεις, Παναγία Κόρη.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθείς, ἀρεταῖς ἀυξηθείς τε πνευματικῶς, ἠξίωσαι διάδοχος, Ἀποστόλων γενήσεσθαι, ὀρθοδοξία ποιμάνας, Κυρίου τὸ ποίμνιον, αἰρετικῶν δὲ φάλαγγας ἐλαύνων πανεύφημε, ὅθεν ἐπὶ τέλει, Μαρτυρίου τῷ στέφει, ἐστέφθης ἀοίδιμε, ἀθλητῆς ὡς ἀήττητος, ᾧ Μαρτίνε θεόπνευστε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἀμαρτιῶν, καὶ στένων κραυγάζω σοί, ἐκ καρδίας Πανάχραντε, Ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὸ πλούσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον, καὶ δὸς μοι μετάνοιαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πάντοτε κράζω σοί, Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δοθῆναι μοί, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δούλός σου, Ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν, Οἴμοι φίλτατον τέκνον! Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς ὑποίσω Λόγε, φρικτὸν βλέπειν θέαμα; κόπτομαι τὰ σπλάγχνα, τὴν καρδίαν τιτρώσκομαι, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν, σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Ἄλλ' ὁ φύσει μακρόθυμος, σπεῦσον ἐξανάστηθι ταχύ, καὶ τὴν σὴν ἐκπλήρωσον ὑπόσχεςιν, ὅπως δοξάσης Υἱέ μου, καμὲ τὴν τεκούσάνσε.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐπέβης ἐφ' ἵππους, τοὺς, Ἀποστόλους σου Κύριε, καὶ ἐδέξω χερσί σου ἠνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς πιστῶς μελω δοῦσι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ἀδίκως τοῦ θρόνου, σοφὲ τοῦ σοῦ ἐλαυνόμενος, ὑπ' ἀνθρώπων ἀδίκων ὁ δίκαιος, κακωθῆναι προήρησο,

ὅπως τὸ δίκαιον δόγμα τῆς, Ἐκκλησίας, Πάτερ διασώσης ἀλώβητον.

Ἰστάμενος μέσον, παρανομούντων ὁ ἔννομος, ἀθλητῆς Ἱεράρχα θεόληπτε, καὶ ὑπ αὐτῶν θλιβόμενος καὶ ἐμπαιζόμενος, καὶ συρόμενος μάτην, ἔμεινας τὸν νοῦν ἀπαράτρεπτος.

Νηπίων ἠγήσω, Πάτερ Μαρτίνε τοξεύματα, παροινίας τῶν μάτην θλιβόντων σε, καὶ καρτερῶς ἐνήθλησας, περιδονούμενος, καὶ δεσμούμενος μάκαρ, καὶ ταῖς φυλακαῖς συγκλειόμενος.

Θεοτοκίον

Ἐν δύο οὐσίαις, Θεανδρικῶς γνωριζόμενον, τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ἐκύησας, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, θελήσεις φέροντα, καταλλήλως ταῖς τούτου, φύσεσι Παρθένε πανάμωμε.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, ἐπὶ τὴν ψυχάλωτον ὁδὸν ἀεὶ πλανώμενον, τῷ φωτὶ τῷ τῆς γνώσεώς σου Κύριε, ποδηγῶν μὲ ἐν τῇ τρίβῳ, τῶν ἐντολῶν σου καθοδήγησον».

Ἰερωτάτω σου λόγῳ, Πάτερ, τὸ πανίερον σαφῶς δόγμα ἐκράτυνας, καὶ τὸ στίφος τῶν αἰρέσεων ἔτρεψας, ὑπομένων ἐξορίας, καὶ φυλακὰς καὶ θλίψεις ἔνδοξε.

Νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, Ὅσιε οὐκ ἔδωκας, ἕως σκῆνωμα γέγονας τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσαν ἀνεμόχλευσας, τῆς αἰρέσεως τὴν πλάνην, μαρτυρικῶς ἀγωνισάμενος.

Μανιωδῶς σε ὧς θῆρες, ἔσυραν ἀλύσεσι Σοφε, ἐχθροὶ δεσμήσαντες, ἐν τῷ μέσῳ παικτικῶς τῆς πόλεως, λοιδοροῦντες βλασφημοῦντες, καὶ ἀναιδῶς σοὶ ἐπεμβαίνοντες.

Θεοτοκίον

Ἀπειρογάμως Παρθένε, ἢ τὸν ἀπερίγραπτον Θεὸν σαρκὶ κυήσασα, τῆς σαρκὸς μου τὰ πάθη θανάτωσον, ζώωσον δὲ τὴν ψυχὴν μου, νεκρωμένην πλημμελήμασιν.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταγιγίς μὲ ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως, ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὧς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι».

Ρήγνυται ὁ πονηρός, θεοφόρε πρὸ ποδῶν ἱερῶν σου, καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, τὰ ἀπύλωτα στόματα, ἀποφράττονται τῷ σῶ, λόγῳ καὶ δείκνυται διαλάμπων, δόγμα τὸ θεῖον ὑπὲρ ἥλιον.

Τείνουσί σε ἀφειδῶς, καὶ σχοινίοις συνδεσμοῦσιν οἱ πλάνοι, πλάνην δεσμοῦντα πᾶσαν, καὶ αἰρέσεων σύνδεσμον, διαρρήσσοντα δεσμοῖς, θεῖων δογμάτων σου, Ἱεράρχα, Πάτερ Μαρτίνε Ἰερώτατε.

Ἰστασο δικαστικῶν, πρὸ βημάτων κατακρίνων τὴν πλάνην, τῶν κηρυττόντων μίαν τοῦ Χριστοῦ Πάτερ θέλησιν, καὶ Μαρτύρων προφανῶς, καλλωπιζόμενος τῷ στεφάνῳ, τούτων τῆς δόξης κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον

Νόμοι φύσεως ἐν σοί, καταλύονται, ἀρρήτως γὰρ τίκεις, τὸν πλαστουργὸν τῶν ὄλων, Θεοτόκε πανύμνητε, ὧς Θεὸν τε καὶ βροτόν, δύο θελήσεις δὲ κεκτημένον, καὶ ἐνεργείας Μητροπάρθενε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης, τοῦ Ὁμολογητοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἐπισκόπων.

Στίχοι

- Ὁ σὴν γεγηθῶς σάρκα Σῶτερ ἐσθίων,
- Ἀπεκδύσει γέγηθε σαρκὸς Μαρτίνος.
- Ἀμφὶ τρίτη δεκάτῃ θάνε Μαρτῖνος περίπυστος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Κυντιλλιανοῦ καὶ Δάδα.

Στίχοι

- Τίνες κεφαλῶν ὀϊδε κείμενοι δίχα;
- Κυντιλλιανός, Μάξιμος τε καὶ Δάδας.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι

- Ἐλευθέριος οὐκ ἐδουλώθη πλάνη.
- Ἐλεύθερος δὲ πρὸς ζίφους ἔστη στόμα.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδοσίου.

Στίχοι

- Θεοῖς προσοίσειν μηδαμῶς πεισθεὶς δόσιν,
- Ἦχθη Θεοδόσιος τὴν ἐπὶ ζίφους.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωΐλου.

Στίχοι

- Τόξου βέλει, Ζῶϊλε, πληγεῖς ἐν ξύλῳ,
- Πλήττεις τὸν εἰσάξαντα τὴν φθορὰν ξύλῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τὴ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Οἱ διπλῆς ἐνεργείας, καὶ θελήσεως Πάτερ Χριστὸν στερήσαντες, ἐστέρησάν σε θρόνου, ἐκδόντες ἔξορίας, μακροτάταις κραυγάζοντα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπελθῶν τὰς χρονίους, φυλακάς, οἷα φύλαξ ἀμώμου Πίστεως, αἰρέσεων τὸ σκότος, ἐμείωσας καὶ μέλπειν, τοὺς πιστοὺς κατεφώτισας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κρῦει καὶ παγετῶ σε, προσπαλαίοντα Πάτερ, καὶ ἀσθενείαις μακραῖς, ὑπέθαλπεν ἡ χάρις, ῥωννύουσα Μαρτίνε, μελωδοῦντα τῷ Πνεύματι, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λέων Πάτερ καθάπερ, πεποιθὸς πρὸς ἀνόμους τομῶς ἐχώρησας, Θεόδωρον καὶ Κῦρον, καὶ Σέργιον καὶ Πύρρον, καὶ τοὺς τούτων ὁμόφρονας, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀφιστῶν, ἀγίας Ἐκκλησίας.

Τριαδικὸν

Ἐνιζομένη φύσει, διαιρεῖται προσώποις ἡ Παναγία Τριάς, Πατὴρ ὁ Παντοκράτωρ, Υἱὸς ὁ συνυπάρχων, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ὁ θελήσει δὺο, καὶ δυσὶν ἐνεργείαις ἐκ σοῦ Πανάμωμε, τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως, τοὺς οὔτω συμφοροῦντας, διασώζει κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ἐκραύγαζον, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον».

Στενοχωρούμενος Πάτερ ἀσθενείαις, καὶ χαλεπαῖς ἔξορίας, καὶ πολυτρόποις κολάσεσι, Μαρτυρίου στεφάνους, ὡς Μάρτυς ἀπείληφας.

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης θεολέκτου, δεδιωγμένος Μαρτίνε, δικαιοσύνης ἐχόμενος, ἐκδιώξας ἐκ μέσου τὴν ἄδικον αἵρεσιν.

Ἐπικοσμήσας τὸν Πέτρου θεῖον θρόνον, καὶ τὴ αὐτοῦ θεία πέτρα, τὴν Ἐκκλησίαν ἀσάλευτον, συντηρήσας Μαρτίνε, σὺν τούτῳ δεδόξασαι.

Τριαδικὸν

Γλώσση πυρίνη τῶν θείων Ἀσωμάτων, ἀναλαβόντες τὸν ὕμνον Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, τὴ Τριάδι συμφώνως, πιστοὶ ἐκβοήσωμεν.

Θεοδοκίον

Ἄγιωτέρα τῶν ἄνω στρατευμάτων, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέρα, Μῆτερ Θεοῦ χρηματίζουσα, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς με, ὑπέρτερον ποίησον.

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως, τὸν Δημιουργὸν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, καὶ πύλη σωτηρίας τῷ κόσμῳ γέγονας, διὸ σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν».

Ἰερουργὸς ἱερώτατος, ὁμολογητῆς τε καὶ μάρτυς γενόμενος, Πατριαρχῶν χορείαις Μαρτίνε μέγιστε, ἀξίως συναγάλλη, ὅθεν σὲ πίστει μακαρίζομεν.

Ὡς φωταυγῆς Μάκαρ ἥλιος, ἀνατεταλκῶς πρὸς ἑῶαν ἐκ δύσεως, ἅπασαν ἀκτίσι τὴν γῆν ἐφώτισας, καὶ ἤλασας τὸ σκότος, αἰρετιζόντων τὸ βαθύτατον.

Στῶμεν ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, ἐπανακηρύττοντες ἄθλους καὶ παλαίσματα, καὶ τὰς ὁμολογίας τοῦ οὐρανόφρονος, Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, καὶ τοῦτον πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ἦστραψε μάκαρ ἡ μνήμη σου, ἡμεροφαῆς ὡς ἀστὴρ ἐν τοῖς πέρασι, καὶ πάντας καταυγάζει τοὺς εὐφημούντάς σε, ἐν ὕμνοις ἐπαξίως, Πάτερ Μαρτίνε θεοδόξαστε.

Θεοδοκίον

Φωναὶς Πατέρων πειθόμενοι, δύο ἐν Οὐσίαις ἀγνή καὶ θελήσει, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος ἐκ σοῦ τικτόμενον, πιστῶς ὁμολογοῦμεν, καὶ σὲ Παρθένε μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἢ Α' Ὡρα καὶ Ἀπόλυσις.